

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.716 van 29 juni 1998
in de zaak A.79.026/VII-16.761.**

In zake : de gemeente OVERIJSE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. SENELLE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Terhulpensesteenweg 110/5

tegen :

het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest,
vertegenwoordigd door de Brusselse
Hoofdstedelijke Regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten M. KESTEMONT-SOUMERYN en
J. BOUCKAERT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
H. Wafelaertsstraat 47-51

tussenkomen de partij :

de n.v. MANNES MOBILITY,
die woonplaats kiest bij
Advocaten T. VANDENPUT en L. VAN HOUT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint-Bernardusstraat 98

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente OVERIJSE op 19 juni 1998 ingediend heeft om bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 14 mei 1998 van de Brusselse hoofdstedelijke regering houdende bevestiging van de beslissing van het Milieucollege van 20 januari 1998 waarbij de uitbating van o.m. een garage met toonzaal, parkeerterrein, gelegen Waversesteenweg 225 A te Oudergem, wordt vergund;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 22 juni 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 juni 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. SENELLE, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat J. BOUCKAERT, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat L. VAN HOUT, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. MANNES MOBILITY met een verzoekschrift van 25 juni 1998 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekster aanvoert :

"1. Zoals reeds uiteengezet onder de hoofding - belang van verzoekster - impliceert het bestreden besluit dat verzoekster door de gevolgen van de onregelmatige beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondervindt.

Een vordering tot schorsing wordt toegewezen indien aannemelijk wordt gemaakt dat de vernietiging van het bestreden besluit, zonder voorafgaande schorsing niet kan volstaan om aan verzoekster een genoegzaam herstel van het door het bestreden besluit teweeggebrachte nadeel te waarborgen (R.v.St., nr. 39.148, 2 april 1992).

Bij de appreciatie van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal rekening worden gehouden met de afstand tussen de vestiging van de verzoekende partij en de exploitatie, alsmede met de aard van de exploitatie en het soort hinder dat zij veroorzaakt of kan veroorzaken.

Zoals hierboven uitvoerig werd uiteengezet is het litigieuze project gelegen op de doortocht van Jezus-Eik (grondgebied Overijse), betreft het litigieuze project een als hinderlijk beschouwde inrichting en is de hinder dermate dat het Brussels Instituut voor Milieubeheer op 22 oktober 1997 terecht weigerde een milieuvergunning af te leveren.

De Raad van State stelde bij arrest van 15 januari 1993 (arrest nr. 41.591) dat een ernstig nadeel maar kan voorkomen worden door de onmiddellijke schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning daar het door de Raad gekende en erkende administratieve praktijk immers leert dat, eenmaal de bouw voltooid is eventuele afbraak of aanpassingswerken nooit of bijna nooit worden uitgevoerd, zodat, indien niet onmiddellijk geschorst wordt, de kans dat na de gebeurlijke vernietiging der vergunning, het omschreven nadeel wordt hersteld of kan worden hersteld, zo goed als onbestaande is (R.v.St., inzake VZW Buurtcomitee Beneden Kessel, nr. 34.359, dd. 15 maart 1990, tevens in die zin; R.v.St., nr. 39.049, 25 maart 1992, Bedoret; R.v.St., nr. 38.326, 12 december 1991, Roobrouck; R.v.St., nr. 38.094, 13 november 1991, Bras).

Het weze benadrukt dat de NV MANNES thans ingevolge de bestreden beslissing over een 'uitvoerbaar' milieuvergunning beschikt.

Voorheen werd reeds een 'uitvoerbare' bouwvergunning afgeleverd (thans betwist - procedure

hangende voor Uw Raad), zodat de NV MANNES thans de werken heeft aangevat.

Hieruit blijkt aldus genoegzaam dat, ingeval de tenuitvoerlegging niet zonder verwijl wordt geschorst, verzoekster een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal lijden in de zin van artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

2. Het weze terloops bovendien opgemerkt dat algemeen wordt aangenomen dat de regel van het 'persoonlijk' karakter van het nadeel wordt getemperd door het objectief karakter van het annulatieberoep en de daaraan gekoppelde vordering tot schorsing.

Hieruit wordt algemeen afgeleid en aanvaard dat het nadeel niet strikt persoonlijk moet zijn aan de verzoekende partij (Lancksweerd, E., Het administratief kort geding, Kluwer rechtswetenschappen, 1993, 114).

Algemeen aanvaard :

'En raison du caractère objectif des recours en annulation et des demandes de suspension qui leurs sont connexes, le préjudice grave difficilement réparable que l'exécution immédiate d'un acte attaqué doit risquer de causer pour que la suspension puisse être ordonnée par le Conseil d'Etat, ne doit nécessairement être causé exclusivement aux requérants.'

(R.v.St., nr. 41.035, 12 november 1992; R.v.St., nr. 40.758, 19 oktober 1992).

3. Gelet op het feit :

1°) dat verzoekster optreedt in haar hoedanigheid van naburige gemeente (het litigieuze project bevindt zich immers op de grens tussen de gemeente Oudergem en de gemeente Overijse),

2°) dat de milieuvergunning aan de NV MANNES voor litigieus project werd toegekend door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering ingevolge het bestreden besluit,

3°) dat voorheen een bouwvergunning voor litigieus project werd toegekend aan de NV MANNES,

4°) dat bijgevolg, gelet op de koppeling van de bouw- en verkavelingsvergunning conform artikel 52 van de Ordonnantie van de Brussels Hoofdstedelijke Raad dd. 30 juli 1992 (dat in de volgende bepaling voorziet :

'Art. 52. Betreft het een gemengd project, wordt het milieu-atteest of de milieuvergunning geschorst zolang er geen definitief stedenbouwkundig atteest of definitieve stedenbouwkundige vergunning, vereist door de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, werd verkregen...'

de NV MANNES thans over een 'uitvoerbare' bouw- en milieuvergunning beschikt (ingevolge de bestreden beslissing).

4°) dat de NV MANNES thans de bouwwerken voor litigieus project heeft aangevat, staat op genoegzame wijze vast dat in casu sprake is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel conform art. 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partij onder meer aanvoeren dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet concreet is aangetoond;

Overwegende dat in verzoeksters betoog niet wordt gespecificeerd welk soort hinder zij, "in haar hoedanigheid van naburige gemeente", dreigt te ondervinden van de exploitatie die door de bestreden beslissing wordt vergund; dat ook haar uiteenzetting over het belang, waarnaar zij verwijst, daaromtrent geen gegevens bevat; dat de loutere vermelding "dat het litigieuze project volledig in strijd is met alle beleidsopties van de gemeente OVERIJSE (o.m. Gemeentelijk Structuurplan Overijse)" in dit opzicht niet volstaat, vermits niet wordt verduidelijkt welke die "beleidsopties" zijn, en hoe de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit de verwezenlijking van die opties dreigt te dwarsbomen;

Overwegende dat bijgevolg niet voldaan is aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde, dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. MANNES MOBILITY in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni 1900 achtennegentig, door :

de H. R. STEVENS, Wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

R. STEVENS.